

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovenski kmetje, posnemajte!

Naši klici, naj se naš jezik spoštuje pri uradih in javnih napravah, nasproti našemu ljudstvu vendar niso brez vpliva. — Že dolgo smo branili zanimivo pismo, katero smo sklenili z malimi spremembami objaviti, da naše občinstvo izprevidi, kako ginljivo spoštujejo nekateri slovenski kmetje svoj materni jezik, in kako možato so pripravljeni boriti se za njega pravice. Objavljamo pismo, katero je sprejel od slovenskega kmeta iz Pišec pri Brežicah neki slovenski državni uradnik, ki je pa slučajno tudi po mišljenju Slovenec, in on je nam v uporabo izročil in možu ugodil glede zahteve. Slovenci vseh stanov, posnemajte tega vrlega slovenskega možaka in potegnite se ob vsaki priliki z enako odločnostjo za pravice vašega jezika. Potem smemo upati v kratkem na zmago naše pravične stvari! Pismo se glasi sledeče:

Spoštovani gospod!

Kakor Vam je znano, sem odklonil nemško tiskovino in je nisem hotel sprejeti. Da pa ne bodete mislili, da mislim Vam ali pa kateremu izmed Vaših pomožnih uslužbencev nagajati, Vam reč nekoliko pojasnim.

Gotovo Vam je znano, da so se naši poslanci v državnem zboru pritoževali proti nemškim tiskovinam in nemškemu uradovanju pri nas Slovencih. Nebroj interpelacij se je že storilo, da se vsaj v naših uradih slovensko uraduje in tudi potrebne slovenske tiskovine najdejo. Vsled tega je tudi že večkrat izšel od ministrstva odlok, naj se tudi naši slovenski pisavi in tiskovinam prostor da v vseh uradih in tudi tu na Spodnjem Štajarskem. Nobeden urad ni izvzet, samo pri armadi ostane še pri starem. Pa kaj pomagajo odloki ministrstva, ko se potem neke zadrži in nikamor ne pride v dejanju! Kje se zadrži? Najbrž v Gradcu in morebiti v Mariboru ali Celju. Nekateri navajajo vzrok, da kmetje sami ne zahtevajo slovenskega uradovanja in slovenskih tiskovin. Morebiti je pri nekaterih res, pa le zato, ker ne dosežejo nikjer nič in pri nas nočejo v uradih vedeti, da še obstoji § 19. osnovnih državnih zakonov „Enakopravnost vsem narodom“. Vsled tega Vas ponižno prosim, da mi pošljete slovenske tiskovine in tudi slovensko popisano, saj tako ne gre nikamor drugam nego v Maribor ali pa Celje. Če pa tam nihče ne zna slovenski brati in pisati, ga pa naj kje dobijo, saj moramo mi Slovenci ravno tako kakor Nemci davke plačevati in vojake dajati. Prošnja pa še ni bila nikjer nikdar prepovedana. Žalost in jeza me prime, da se moramo mi Slovenci za vsako slovensko tiskovino in pisavo posebej boriti in beračiti, na zemlji, katera je bila vsa prepojena s slovensko krvjo v groznih turških časih, tako da piše zgodovina, da bi se morala ta grozodejstva Turkov med namis krvjo popisati, pa ne s črnim. Te naše zemlje sinovi so bili vsikdar zvesti svojemu cesarju in so tudi po tujih zemljah prelivali kri za svojega cesarja. To pričajo še zdaj gomile naših vojakov na Piemonteškem in Francoskem, kateri so smrt storili za našo državo. Res žalostno je to pomisliti. Kje so bili tedaj v turških časih tisti narodi, kateri nas zdaj prezirajo in nam ne pri-

voščijo naših pravic. Drugi narodi posebno Nemci so se mirno razvijali in si že svojo kulturo vstvarili, ko je naš narod izginjal v turških bojih. Pa niso našega žilavega naroda zatrli grozoviti Turki, temuč zdaj si prizadevajo naši nasprotniki s peklenko silo nas uničiti, ker nam ne privoščijo naših pravic. Seveda bi znal kdo reči, da to ni nikakršnega pomena, ali so pri nas slovenske tiskovine ali pa nemške. Dobro! Če ni to nikakršnega pomena, pa naj nam dajo slovenske tiskovine in slovensko popisane! Zakaj nam pa potem s tako silo vrivajo nemške tiskovine in pisavo, če to ni nikakršnega pomena? O, dobro vedo, kakšnega pomena ali bolje rečeno, kakšnega namena je to.

Še enkrat Vas pa prosim, da mi pošljete slovensko tiskovino in tudi slovensko pisano, ker nemške ne bom nikdar sprejel. Lahko naredijo z menoj, kar hočejo, samo mojega prepričanja mi ne morejo vzeti in mi to vsiliti.

Omenim tudi, da vsako neslovensko listino pošljem takoj nazaj tudi od okrajnega glavarstva poslano ali pa od katerega drugega urada. Nekaj jih je že romalo nazaj, potem sem dobil slovenske. Ali smo v Macedoniji, na Turškem ali pa na Pruskem? Zdaj smo še pod Franc Josipom, kjer velja „Enakopravnost vsem narodom!“

Morebiti bom zato nagajanje in ovadbe trpel, ker nisem hotel nemške tiskovine sprejeti. Pa to me bode le še bolj potrdilo v mojem prepričanju. Prosim Vas, da se ozirate na mojo prošnjo.

S pozdravom

J. J. v Pišecah.

Tako torej piše vrli slovenski kmet. Prijavili smo njegovo pismo namenoma skoro neizpremenjeno, ker je zelo poučljivo.

Vsi ga posnemajte!

Celjske in štajarske novice.

(Letošnji Ciril Metodovi kresovi) Vkljub slabemu vremenu so Slovenci tudi letos na predvečer sv. Cirila in Metoda pokazali z mnogoštevilnimi kresovi svojo narodno zavest. Celjski Slovenci so se v velikem številu podali na Grad, kjer se je slavil praznik slovanskih blagovestnikov s petjem celjskega pevskega društva, svi ranjem narodne godbe in pokanjem topičev in raket, katere so pričale o čim dalje globlje utrjeni narodni zavesti najširših slojev celjskega prebivalstva. Zelo lepo je bilo videti v Celje in vso okolico velika transparenta kažoča s črkama „C“ in „M“, da se slavita slovanska apostola Ciril in Metod. Ko so kresovi začeli pojemati, podale so se pa množice v dolino, kjer ste v „Skalni kleti“ priredili podružnici sv. Cirila in Metoda lepo uspelo zabavo. Tudi po celi Savinjski dolini je bilo videti prav lepo število kresov v najrazličnejših krajih.

(Ciril-Methodov večer v „Skalni kleti“.) V soboto 4. julija po kresu se je slavila otvoritev elegantno urejene gostilne „Skalna klet“ pod Starim gradom pri Celju. Delniška družba združenih pivovarn Žalec-Laški trg je to prej že popolnoma propalo poslopje dala z velikimi stroški popolnoma preustrojiti. Vse je izvršeno

tako lično in okusno, dvorana, veranda, kegljišče, vrt in godbeni paviljonček, da je res veselje stopiti v te prostore. Tu se je torej v soboto po kresu vršila veselica v prid podružnicama sv. Cirila in Metoda. Gospa dr. Dačkova in gospice Sernčevi, Vrečerjeva, Bergmanova in druge so napravile s prodajo šopkov, s šaljivo pošto in z okrepčili lep dobiček za podružnici. Narodna godba je pa prvokrat svirala na vrtu ob čegar skale so odmevali do pozne ure zvoki slovanskih skladb. Seveda ni bilo brez petja in — plesa! Ta zabavni večer se je torej v vsakem oziru obnesel sijajno in bode „Skalna klet“ gotovo še večkrat občinstvu nudila podoben užitek.

(Izlet „Delavskega podpornega društva“) v Šmartno v Rožni dolini se je obnesel kar najboljše. Cela veselica je imela tako prisrčen domač značaj, da se je gotovo vsak udeleženec vračal z največjim zadovoljstvom z izleta. Ker nam danes primanjkuje prostora za daljše poročilo, ga priobčimo prihodnjič.

(Veliki koncert „Celjskega pevskega društva“) vzbuja toliko zanimanje, da se je popolnoma opravičeno nadejati velikanske udeležbe. Komaj so bili lepaki nalepljeni, se je že začelo popraševati po sedežih. Zato opozarjamo posebno vnanje občinstvo, da si pismeno zagotovi prostore. Tozadevna naročila sprejema Hribarjeva trgovina v Celju. Spored koncerta podaja slavnemu občinstvu nekaj popolnoma novega, nekaj takega, kar na Štajarskem še ni bilo slišati. Kdor je slišal peti ljubljansko „Glasbeno Matico“, ta šele ve, kaj je petje. Smelo trdimo, da celjski pevski zbor, dasiravno ni tako močan, glede kakovosti nikakor ne zaostaja za zborom „Glasbene Matice“. Užitek, ki ga bo podala ta prirediteljski slavnemu občinstvu, bo res nekaj izvenrednega. Ne zamudi torej nihče prilike in zagotovi si prej ko mogoče svoj prostor, da potem ne bo prepozno! — Cene prostorom so: Sedeži v parterju 1. in 2. vrste 4 K; 3.—7. vrste 3 K; 8.—11. vrste 2 K; 12.—16. vrste K 1.60. Sedeži na balkonu št. 37—54 3 K, št. 1—36 2 K. — Stojišča v parterju 1 K; dijaki, vojaki od narednika navzdol in udje „Delavskega podpornega društva“ 50 v. — Stojišča na balkonu 60 v.

(Pri koncertu dne 12. t. m.) nastopi kot solistka gospica Jarmila Gerbičeva, hči našega slavnoznanega skladatelja. Dovršila je praški konservatorij z vrlim uspehom — a komaj je stopila v slovansko javnost, že so jo povsod pozdravili z največjim navdušenjem. O vseh njenih nastopih so pisali razni listi jako laskave pohvale. Prihodnjič priobčimo nekaj kritik o njenem petju.

(Na dan koncerta) bode velika dvorana „Narodnega doma“ tako urejena, da bode v njej lepo primerno hladno, na kar še posebno opozarjamo sl. občinstvo.

(Sličica iz celjske sodne dvorane) Pretekli petek sta stala pred celjskim okrajnim kot kazenskim sodiščem mestni „redar“ Poznč in vratar južnega kolodvora in obenem vnet agent nemštva Pitamic. Predmet obravnave je bilo službeno žaljenje teh dveh oces postav s strani dveh dostojnih Slovencev očeta in sina Tovornika, članov celjske narodne godbe. Obravnava je jasno dokazala, kdo sta bila prava krivca kaznjivega dogodka, omenjena nemškonavdušena

Druge slovenske novice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je vročila pred kratkim ljubljanska tvrdka bratov Perdanov 1000 K od dobička pri kupčiji z družbenimi užigalicami. Kakor je razvidno, dobiva družba lepe dohodke od svojih užigalic in zato je dolžnost vsakega Slovenca, da po svojih močeh agitira za družbine užigalice. Gotovo je sramota za vsakega zavednega Slovenca, ako bi nosil v žepu užigalice kake nemške čifutske tvrdke in ravno taka sramota za vsako slovensko gostilno ali kavarno, ki bi postavila druge užigalice na svoje mize, kakor užigalice družbe sv. Cirila in Metoda. Občinstvo naj bo v tem oziru brezoziren nadzornik.

(Predsedstvo „Slovenske Matice“) se je sestavilo tako-le: Predsednik Franc Levec, namestnika P. Grasselli in Iv. Sušnik, blagajnik dr. Josip Staré ključarja dr. Josip Lesar in L. Požar. Novoizvoljena odbornika M. Pajk in J. Dimnik sta pridružena knjižnemu odseku.

(Grozna nesreča) se je zgodila v nedeljo, dne 28. junija v Ljubljani. Amerikanski zrakovalec Leon Steffens se je spustil na dirkališču slovenskega dirkalskega društva z balonom v zrak. Balon se je vzdignil do višine 70 m. Ker je bil najbrž preslabo napolnjen, se ni hotel vzdigniti bolj visoko. Steffens se je hotel s pomočjo padalnice v obliki de-nika spustiti na tla. Ker pa je bila višina premajhna, se padalica ni odprla in Steffens je tresčil na tla. Zlomil si je obe nogi in eno roko ter se je tudi drugače jako poškodoval. Prepeljali se ga v deželno bolnišnico.

(„Vozni red“), veljaven od 1. junija do 1. oktobra t. l. je založil g. Jernej Bahovec v Ljubljani. Knjižica je jako pripravna in ima vse železniške proge in vozne redove državnih in južne železnice, katere utegne rabiti kdo izmed Slovencev. Ta „vozni red“ je prvi, ki kaže tudi poštne zveze po slovenskih deželah. Knjižico prav toplo priporočamo. Cena ji je 20 vinarjev, po pošti 5 vin. več

(Ponesrečil se je) med vožnjo iz Doba v Kranj rajhenburški postajenačelnik g. Podkrajšek. Konji so se splašili in voz se je prevrnil. Gosp. Podkrajšek, ki ima levo nogo v stegnu in eno rebro zlomljeno in je tudi drugače baje zelo poškodovan, so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

(Celovško pokopališče) V Celovcu baje cerkvena oblast velik boj z mestnim svetom v zadevi novega pokopališča. Mestni očetje ne dovolijo, da bi se novo pokopališče v Trnji vasi blagoslovilo. Cerkevna oblast je vled tega hotela napraviti posebno katoliško pokopališče v občini Št. Peter, toda šentpeterski občinski odbor je napravo pokopališča vsled pritiska celovškega mestnega sveta prepovedal. Cerkevna oblast se je pritožila na upravno sodišče, ki je razveljavilo sklep šentpeterskega občinskega odbora kot nepostaven. Pokopališče se torej lahko napravi.

(Slovenski zmagi na Koroškem.) Dne 1. julija t. l. so si priborili koroški Slovenci dve lepi zmagi. Pri občinskih volitvah v Hodišah in Skofčah je slovenska stranka zmagala prav sijajno. Znano je, da so Nemci razbili ti dve občini in ustanovili še tretjo, Otok, da bi vsaj v eni izmed teh treh občin zmagali. Ali niti to se jim ni posrečilo popolnoma. Kajti tudi v otoški občini so bili izvoljeni štirje odločni Slovenci, ki bodo ostalim nemčurkim občinskim očetom delali dovolj preglavice. Za volitve se je hudo zanimal celovški okrajni glavar Mac Nevin, ki je hotel na vsak način svoje zveste nemčurje spraviti v občinski odbor, ali vsa čast zavednim slovenskim občanom, ki so posvetili odpadnikom domov.

(Razpisano) je mesto profesorja za vero nauk na c. kr. višji gimnaziji v Beljaku do 15. julija t. l.

(Nedeljski počitek v Gorici) V mesecu juliju in avgustu ostanejo v Gorici ob nedeljah vse trgovine brez izjeme celi dan zaprte. Brivnice se zapro ob 12. uri.

Društveno gibanje.

(Bralno društvo v Št. Pavlu) izgubilo je svojega zaslužnega predsednika g. Pevca, kateri si je za njega obstanek in razvoj pridobil mnogo

zaslug, bodisi kot prireditelj društvenih vesellic, plesnih venčkov, gledališnih predstav, v čemur je pokazal svojo posebno spretno roko, tako da je njegova izguba za bralno društvo precej občutna. Toda upati je, da mu taisti tudi na svojem novem mestu v Letušu ne odtegne svoje podpore in naklonjenosti. Za trud pa, ki ga je imel za bralno društvo, bodo njega društveniki gotovo radi ohranili v hvaležnem spominu.

(Narodna čitalnica za Nazarje, Rečico in Kokarje) priredi dne 12. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni Remic poučen shod s sledečim sporedom: 1. Poučen govor (govori g. naduč. Fr. Praprotnik). 2. Prijatelji in sovražniki našega naroda (govori g. Fran Lipold). Ker se bodo predavale v obeh govorih za razvoj narodnega gospodarstva in narodnega napredka jako važne stvari, se pričakuje, da se tega shoda udeležijo vsi udi in prijatelji „Narodne čitalnice“. Odbor.

Dopisi.

Frankolovo. Naše bralno društvo je nekaj časa že hira'lo, a zadnjo nedeljo pa je zopet oživel. Priredila se je prva veselica z gledališko predstavo dveh iger: „Ne vdajmo se!“, „Vedeževalka“ in deklamacije „Večna luč“ z živo podobo. Igrali so samo domači fantje in dekleta s hvalevredno dovršenostjo. Občinstvo se je čudilo, da se more kaj takega pri nas vprizoriti. Med posameznimi točkami je svirala domača godba.

S svojim pohodom so nas počastili mili sosede iz Novecerkve, Črešnjic, Dobrne, Vojnika, celo iz daljnih Konjic je prišel g. učitelj K. s kvartetom, ki nas je po gledališki predstavi razveseljeval na Bezenšekovem vrtu s krasnim petjem. Zato prav lepa hvala vsem prijateljskim gostom!

Našim fantom in dekletom pa bodi prvi srečni nastop na gledališkem odru v vzpodbudo, da bodo delo nadaljevali z isto gorečnostjo in požrtvovalnostjo, kakor so ga pričeli. Mnogo težko je bilo, napraviti smo morali nov oder, a njihova trdna volja je vse premagala! — Vsa čast jim!

Iz Sevnice. Na sv. Petra in Pavla dan blago slovila je požarna bramba v Rajhenburgu novo brizgalno. Te slavnosti so se udeležile požarne brambe iz Vidma, Krškega in Leskovca. Vrla „kostanjeviška godba“ je svirala pri dopoldanskem slovesnem blagoslovljenju. Po prihodu vlaka iz Zagreba začel je vrtni koncert in priznati moramo, da se je imenovana godba v vsakem oziru prav dobro povzpela, za kar gre čast g. Potrebinu, nekdanj učitelju v Kostanjevici, sedaj v Radečah. Pri koncertu je sodeloval tudi pevski zbor brežiške čitalnice pod vodstvom g. Zupana. S popoldanskim vlakom se je pripeljalo mnogo gostov iz Zagreba, Brežic, Vidma, Krškega itd., tudi iz Sevnice in celo iz Celja so nas posetili gostje.

Razradoščeni smo bili posebno ob prihodu naših vrlih bratov Hrvatov. Pri prihodu vlaka, kjer jih je sprejela godba in vse štiri požarne brambe, odzdravljali so nam z gromovitim „Živeli Slovenci“!

Zabava je bila povsem imenitna. Godba je igrala neumorno najizbornejše komade in vrli brežiški pevci so nas navduševali z najlepšimi slovenskimi in hrvatskimi narodnimi pesmimi. Pri odhodu so vrli naši bratje Hrvatje izražali želje, da bi se jim še večkrat nudila prilika, priti med nas Slovence se prosto zabavat, kar jim v Zagrebu niti dovoljeno ni. Težka je bila ločitev, a v nadi, da se kmalu zopet snidemo, poslovlili smo se eden od drugega po bratovsko.

Živeli bratje Hrvatje!

Politični pregled.

(Körber gre.) Močno se je omajal stolček našega ministrskega predsednika Körberja, tako močno, da je podal ostavko celega ministrstva. Najprej se je govorilo, da gre samo češki minister Režek radi obstrukcije Čehov v zbornici, potem se je reklo, da gre tudi minister za deželno brambo, grof Welserheimb, ker je grof Khuen na Ogrskem na željo opozicije umaknil brambene predloge. Končno se je govorilo tudi, da gre finančni minister radi sladkornega zakona in ni dolgo potrajalo in Körber je šel k

cesarju in dejal — ne gre več! Cesar sicer demisije ni sprejel, pač pa je rekel, da si pridrži za nekaj časa odločitev. Najbrž bo ostal Körber na krmilu vlade do jeseni. Ako se cesar odloči za pridržanje Körberja, potem ostane vse pri starem, ako se pa cesar odloči proti Körberju, potem gre s Körberjem tudi njegova politika. Kakor vse sodi, ostane Körber, kakor smo že rekli, kvečjemu še do jeseni.

(Na Ogrskem) se vsled nastopa novega ministrskega predsednika, grofa Hedervaryja, položaj ni mnogo izboljšal. Hedervary se je sicer pobotal s Košutom, ali to ni bilo vseč ostalim poslancem neodvisne stranke, kar je bilo povod, da se je stranka razbila. S Košutom je potegnili le pet poslancev, drugi pa so se zbrali okrog poslanca Barabasa. Košut se je odpovedal predsedstvu stranke. Vsled raznih pogajanj se je posrečilo mešetarjem, da so zopet napravili nekak red v stranki. Košut je iznova prevzel predsedstvo stranke, vsled česar pa je osem najradikalnejših poslancev naznanilo v ostrem pismu izstop iz stranke. Poslanec Barabas ima 35 somišljenikov, s katerimi ustanovi novo stranko. Ali je onih osem poslancev tudi pristopilo k tej novi stranki, še ni znano. Gotovo pa je, da bo Barabasova frakcija nadaljevala obstrukcijo. Hedervary torej ne bo imel najprijetnejših uric v Budimpešti. — Novemu ministrskemu predsedniku je ponudila liberalna stranka temešvarski mandat, katerega je prej imel grof Fejervary.

(Dogodki na Hrvatskem.) Hrvatje so dobili novega bana. V soboto ob 10. uri dopoldne je zaprisegel cesar novoimenovanega bana kraljevin Hrvatske, Slavonije in Dalmacije, grofa Teodora Pejačevića. Novi ban je rojen v Našicah v Slavoniji in je sedaj 52 let star. V hrvatskem saboru je dve leti. Bil je veliki župan oseške županije, kjer se je izkazal najudanejšega blapca Hedervarijevega tiranizma in najodkritosrčnejšega prijatelja Madžarov. Na svojem posestvu ima uslužbene same Madžare, sploh se sam sebe ne smatra za Hrvata, ampak Slavonca. Vzgojen je madžarski, za ženo ima Madžarko, ki biva večinoma le v Budapešti itd., itd. Nemški listi sicer trdijo, da je hrvatska opozicija zadovoljna z imenovanjem grofa Pejačevića novim banom, ker bo baje odpravil zistem hitrih sodb in vojaških okupacij. Baje namerava razpustiti sedanji sabor in razpisati v jeseni nove volitve. Dosedanje sekcijske načelnike baje nadomesti z drugimi. Ne vemo sicer, koliko je na tem resnice, ali vso smer Pejačevićavega banovanja nam jasno pove pismo, s katerim je bil imenovan banom in se glasi: „Ljubi grof Pejačević! Na predlog mojega ogrskega ministrskega predsednika Vas imenujem banom Hrvatske, Slavonije in Dalmacije.“ Kogar predlaga Hedervary, ni boljši ali pa še slabši kakor Hedervary sam. — Iz Zagorja prihajajo še vedno poročila o spopadih med vojaštvom in kmetiskim prebivalstvom, ki se prav nič ne meni za proglašeno naglo sodb, ampak trga dotične plakate s sten. V Kumovcih pri Ludbregu so aretirali 80 kmetov, katere je madžaronski občinski tajnik nalašč zapeljal s kričanjem „Živela Hrvatska“. Iz Rakovčine je šlo 500 kmetov v Ludbreg na pomoč ondotnim upornikom. Ustavilo jih je vojaštvo. Prišlo je do spopada, v katerem je bilo 152 aretiranih, med katerimi jih je bilo 18 tako težko ranjenih, da so jih morali prepeljati v bolnico. V varaždinsko županijo prihaja vedno več vojaških čet. Veliki župan Rubido zahteva, da bi se nagla sodba odpravila, prej je pa komaj čakal, da se proglasi. Možu je začelo prihajati menda vendarle malo preveč vroče.

(V Macedoniji) vzlic vsemu „prizadevanju“ Turčije, da uvede nameravane reforme, vedno bolj vre. Boji med ustaši in turškimi vojaki se vrše dannadan. Najbolj čudno pri celi stvari pa je, da Turčija zbira vedno več vojaštva ob bolgarski meji. Bolgarska se je vsled tega obrnila na vevlasti in protestirala proti zbiranju turške vojske ob bolgarski meji in opozorila vlasti na mogočnost vojske. Vlasti so Bolgarski pritrdile in ji naročile, da naj stori primerne korake v Carigradu, in jo zagotovile, da se ji ni treba bati vojske. Bolgarska je storila svoje korake in turška vlada je odgovorila, da ne ve čisto nič o dogodkih ob bolgarski meji in o pomnoževanju vojske,

dasiravno poročajo najnovejše vesti, da so Turki brez najmanjšega vzroka zasedli mejno mesto Sultan-Tepe s štirimi regimenti, 30 kompanijami in štirimi eskadroni. Prebivalstvo obmejnih krajev se trumoma seli na Bolgarsko. Najbrž ne bo dolgo trajalo, da bo začelo pošteno grmeti tam doli. Bolgarski se s svojo izvrstno organizirano armado ni treba čisto nič bati Turčije. Prijateljski odnosi, ki vežejo sedaj slovanske balkanske države, so gotovo porok, da bi Bolgarska ne ostala sama na bojnem polju. Zadnji čas je že res, da se pomete Turka iz Evrope.

(**Ruski car**), ki je nameraval letos obiskati italijanskega kralja v Rimu, je na nasvet zdravnikov preložil svoje potovanje v Rim na prihodnje leto in odpotuje sedaj v zdravilišče Livadijo.

(**Nemški cesar**) je vsled zadnjih državno-zborskih volitev nekako potolčen. On, ki je povsod zraven s svojimi govorancami, kedar je treba in kedar ni treba, se je sedaj o zmagah socijalno-demokratske stranke takole izrazil: „Zmaga socijalnih demokratov je pojav, čegar razvoj treba pričakovati. Sedaj se mi še ne zdi umestno, posegati v to gibanje.“ Ali se ne sliši to nekako tako, kakor ono: „Ne maram grozdja, je pre-kislo?“ Ali pa je morda končno tudi Viljem izprevidel, da ni ljudstvo zaradi njega, ampak on zaradi ljudstva!

(**Med Rusijo in Ameriko**) so se razmere v zadnjem času jako napele. Amerika je hotela priskočiti na pomoč židom v Kišenevu, katerim je ljudstvo povodom protižidovskega ustanka naredilo mnogo škode, ali Rusija je odklonila vsako tujo pomoč, češ da sama lahko pomaga. Amerika se hoče sedaj maščevati in sicer v Mandžuriji s tiho pomočjo Angležev in Japoncev. Rusija je bila že zdavno pripravljena na kaj takega in zato ima v zadnjem času sibirsko železnica veliko opravka s prevažanjem vojakov.

NAZNANILO!

Podpisana s tem slavnemu p. n. občinstvu in gospodom popotnikom najljudneje naznanja, da je s 1. junijem t. l. prevzela znani

hotel „k jagnjetu“

v ZAGREBU, na vogalu Nikolićeve in Gajeve ulice, ki je popolnoma prenovljen ter ima sebe z najprimernejšim komfortom.

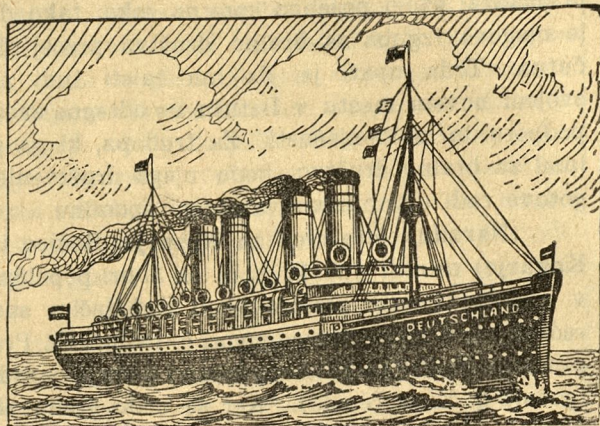
Za dosedanje naklonjenost in obisk v hotelu „Liebald“ se lepo zahvaljujem in obenem obljubljam, v sedanjem hotelu z izvrstno kuhinjo, najboljšim vinom ter budjeviškim pivom po zmerni ceni in najtočnejši postrežbi cenjenim gostom ustrezati.

Z velespoštovanjem udana

Doljan

prej hotel „Liebald“.

(264) 10-4

Največje in najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 97

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ **Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.** ☛

* **Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.** *

Postrežba točna

Cene nizke.

Najboljše vrste gumi za cepljenje vinskih trt

se dobi v trgovini Dragotin Hribarja v Celju.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Stiger
Franc Pečnik
Alojzij Walland
Viktor Wogg
Milan Hočevar
Jos. Polanetz
Josip Matič
Fran Zangger
Anton Kolenc
Oto Schwarzl lekarna
Frid. Jakowitsch

Celje: Ivan Ravnkar
M. Rauscher lekarna
Josip Smiz
Anton Topolak
W. Wratschko
Anton Ferjen
Dobrna: Jos. Sikosek
Braslovce: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: I. Idvoršek
Fran Cukala

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjice: Fr. Kupnik 145

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Sch. sche-ko
F. Wamb rechtsammer
Gornjigrad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljčane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwelz
Mozirje: Karol Sima
Leopold Vukič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brežice: Fran Matheis
Franc Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipej
Žalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Kartin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Janez Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Ivan Novak
Videm: Anton Jaklin
Vitanje: Urich Lager
Vojnik: Fr. Zotti

